

GLEDALIŠČE

TONETA

ČUFARJA

JESENICE

PRVIČ V SLOVENIJI

CARLO GOLDONI

V JUBILEJNI SEZONI 1945/46 - 1995/96

IMPRESSIONARY

IZ SMIRNE

IMPRESARIJ IZ SMIRNE

komedija v petih dejanjih

Ge 191101347

prevod Marina Bačar in Alenka Bole Vrabec

REŽIJA IN DRAMATUGIJA

SCENOGRAFIJA

KOSTUMOGRAFIJA

IZBOR GLASBE

Peter Militarov

Jože Bedič

Mateja Janša

Leon Leskovšek

osebe:

ALI, Turek, bogat trgovec iz Smirne

CARLUCCIO, fužetist, z vzdevkom

"Cruscarello - Otrobar

LUCREZZIA, pevka iz Firenc, z vzdevkom

"Aquacedrataia - Hrušova voda"

TOGNINA, pevka iz Benetk, z vzdevkom

"Zucchina - Bučka

ANNINA, pevka iz Bologne, z vzdevkom

"Mistocchina - Polpetka

PASQUALINO, tenor, Togninin prijatelj

GROF LASCA, prijatelj umetnikov in umetnic

MACCARIO, slab in reven pisatelj

NIBIO, posrednik operih predstav

FABRIZIO, slikar v gledališču

BELTRAME, krčmar

VEČNOST, Anninina mati

Ivan Berlot

Igor Škrlič

Mira Bolte

Bernarda Gasperčič

Metka Dulmin

Klemen Košir

Borut Verovšek

Klemen Klemenč

Niko Kranjc Kus

Francšek Žnidaršič

Jože Sodja

Alenka Bole Vrabec

nastopajo še:

Martina Lakšič, Katarina Odar, Nataša Škrlec Rožič, Danica Žemlja, Katarina Iglič, Zvonka Divjak, Nina Slamnik, Dejan Balantič, Marko Rašeta, Marko Bogdanović, Franci Šimnic, Mojca Markizeti, Jana Markež, Katja Lakota, Petra Drole, Petra Dermota

osvetljava

ton

rekviziti

suflerka

šivilji

frizerka

odrški delavci

Jernej Rihtaršič

Klemen Vrabec

Zvonka Divjak

Nina Slamnik

Nataša Škrlec Rožič in

Danica Žemlja

Elvira Potočnik

Dejan Balantič, Marko Rašeta

PREDSTAVA IMA ENODMOR

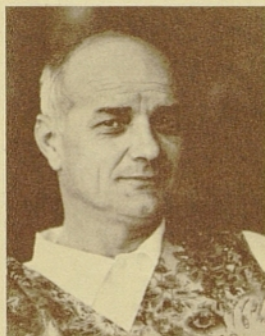
PETER MILITAROV

Impresarij iz Smirne Razmišljanje

Je predstava o pevcu . Bolj natančno: o
IGRALCU. Vsekakor pa o gledališču. O
njegovem TRENUTKU,
KRATKOTRAJNOSTI, o (NE)MINLJI
VOSTI.

Peter Militarov

Ivan Berlot -Ali

Impresarij je predstava o
MINLJIVOSTI , ki je neizpodbiten
pogoj osmišljenja kratkotrajnega
(bežnega) kot načina gledališke
eksistence. Nujnost obstoja, zaradi niza
kratkotrajnosti, pa mora biti in je
umetniško opredeljena samo s svobodo
DUHA. Tistega DUHA, ki svoje
HOTENJE preoblikuje v MOŽNOST ,
MOŽNOST pa v PUSTOLOVŠČINO .
Zaradi nastalih razmerij med
HOTENJI in TRADICIONALNIM je
svoboda duha v prednosti.

Odlična odločitev umetniškega vodstva
Čufarjevega gledališča, da to "KRITIŠKO
KOMEDIJO" prvo uprizori v Sloveniji v
svoji jubilejni 50.sezoni povojnega
obdobja. Ta uprizoritev pa naj bo tudi
spomin na bogato jeseniško gledališko
dejavnost prvih 45 let tega stoletja (razen
štirih let kulturnega molka med drugo
svetovno vojno).

Igor Škrlić-Carluccio

Mira Bolte-Lucrezzia

Superiornost je v ustvarjanju in ne v tradiciji, kajti svobodo duha ni moč spojiti s kakršnokoli obliko tradicije. Goldoni v impresariju ruši tradicijo, (comedio dell' arte - zameri ji predvsem izgubo svobode, utapljanje v tradicijo, odsotnost novega, obtožuje improvizacijo), komedijo tipov preoblikuje v komedijo karakterjev, izbere segmente iz življenja, ki tako iztrgani iz njega na odru postanejo resnični, vendar ne v smislu realističnega gledališča.

Naša interpretacija uprizoritve Impresarija iz Smirne (načrtuje jo tudi Goldoni) poskuša spregovoriti o utopičnem HOTENJU za popolnim v umetnosti. (Opravičiti obstoj "SMIRNE" kot NEČASOVNI TRENUTEK popolnega ustvarjanja).

Bernarda Gasperčič-Tognina

O prizadevanju igralcev, ki zgrabijo in grabijo MOŽNOST, tvegajo PUSTOLOVŠČINO, zanemarijo pa bistvo, da "SMIRNO" lahkó dosežejo samo najboljši. (Tudi pošteni ustvarjalci.)

Metka Dulmin-Annina

Goldoni na oster, kritičen način z variiranjem situacij priprave umetnikov za veliki odhod v Smirno, zлага spiralno strukturo, znotraj katere se izostrujejo problemi njihove notranjosti (mikrokozmosa), postavljajo vprašanja in iščejo odgovore, razpravlja o lastni identiteti, o tegobah umetnikovega življenja.

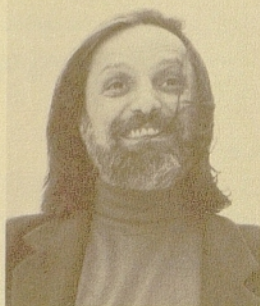
Klemen Košir-Pasqualino

Borut Verovšek-grof Lasca

Goldoni o vsem tem govori na odprt, celo ciničen način, razgalja in demistificira vsakdanje gledališko življenje, vztrajajoč na njegovih abscesnih momentih. Vztraja samo pri HOTENJU, teži samo h končnemu uspehu, brezsmrtnosti, ki pa je gledališče ne more nikdar zadovoljiti - zato igralec išče Smirno - Smirno kot idejo, zatočišče za vsako nepopolnost - tudi ČASOVNO!

Če bi Smirna resnično obstajala, bi uničila tiste, ki vedo, da obstaja konec, vendar niso pripravljeni že na začetku odstopiti (upati - verjeti).

Klemen Klemenc-Maccario

Niko Kranjc Kus-Nibio

Problem, ki nas z nostalgijo vleče v prvobitnost, sicer pa se vrača kot mitska slika moderne gledališke zamisli.

Goldoni je torej tudi naš sodobnik, ker "njegova preteklost" vsebuje MOŽNOSTI preverjanja v naši sedanjosti.

Obstoj utopičnega cilja na koncu tisočletja je skorajda absurden, kajti s seboj bi moral prinesiti MESTO, ki ga ni,

Struktura Goldonijeve igre nam je dopustila, da se naslonimo na tisto, kar je naredil Goldoni v odnosu na preteklost, to je, da kratkotrajnost razdelimo na že preživeto preteklost in enak problem ponovno postavimo v sedanjost.

Franček Žnidaršič-Fabrizio

ILUZIJO, ki je več od TRENUTKA, več od MINLJIVOSTI, več od končnega : SMIRNE.

P.s.

V tej kritiški komediji je smeh grenak, propad: USODA, današnji čas: RUŠILNA MOČ.

In kovčke za v Smirno lahko spakirajo samo najboljši ...

ČE ?

Jože Sodja-Beltrame

O IMPRESARIJU IZ SMIRNE

Moram se povrniti v leto 1755. Po treh zabavnih komedijah sem napisal še četrto, ki pa je čisto drugačna, imenuje se L'IMPRESARIO DELLE SMIRNE (Impresarij iz Smirne), komedija v treh dejanjih, sprva napisana v verzih, vendar je imela pozneje, ko sem jo prelil v prozo, več uspeha.

Turek Ali, trgovec iz Smirne, pride poslovno v Benetke, gre v opero, kjer se mu rodi ideja, kako bi ta zvrst gledališča imela velik uspeh tudi v njegovi domovini, kjer je več tujcev kot domačinov. Ali začne spraševati, računati, dela trgovske kombinacije, potem pa poišče tiste, ki se v Italiji ukvarjajo z gledališkim posredovanjem in jim zaupa nalogo, naj poiščejo potrebno število ljudi, da bi speljal svojo zamisel.

No, v kakšnih težavah se je znašel Turek ! Pogodi se za štiri pevke , vendar vsaka hoče glavno vlogo zase ! Ali izgubi potrpljenje in poišče druge, vendar tudi te postavljajo enake zahteve. Nič popustljivejši niso moški. Golobradi pevec ga s svojimi zahtevami spravlja v obup. Določen je tudi dan odhoda. Vsi naj bi se zbrali na določenem prostoru, da se vkrcajo na ladjo. Vsi so tudi prišli in čakali, da pride impresarij . No, namesto njega zagledajo človeka s torbo denarja, ki jim pove, da Ali odhaja v Smirno, on pa v imenu čestitega Muslimana da vsakemu četrtno dogovorjene plače, namesto da bi jih pošteno ozmerjal, kar so si tudi zaslužili. Ta komedija, zelo dosledna in ostra kritika na račun brezobzirnih igralcev in igralk in ravnodušnosti direktorjev , je imela sijajen uspeh.

Carlo Goldoni : MEMOARI
prevod: Peter Mištarov

SEZONA

1995/96

Št. premiere 297

Carlo Goldoni
... iz komedije

KOMIČNO GLEDALIŠČE

...Komedijo so iznašli, da bi popravili napake in osmešili slabe navade. Ko so na tak način uprizarjali komedije stari, je imelo od tega korist vse ljudstvo, kajti vsak, ki je videl odslikavo svojega karakterja na odru, je našel original v sebi ali pa v kom drugem. Ko pa so se komedije izrodile in so hotele prikazovati samo komično, jih ni spoštoval nihče več, saj so se pod pretvezo pripraviti ljudi k smehu, kopicile v nebo vpijoče traparije. Zdaj, ko spet ribarimo v velikem morju narave, si ljudje vnovič želijo, da bi doživljali s srcem in se uživali v prikazano strast ali značaj.

GOLDONI V JESENŠKEM GLEDALIŠČU

Datum:	Delo:	Režija:
15. 01. 1949	MIRAN DOLINA	RIKO POŽENEL
18. 01. 1958	MIRAN DOLINA	BOJAN ČEBULJ
25. 07. 1964	RIBIŠKE ZDRAHE	BOJAN ČEBULJ
04. 04. 1984	SLUGA DVEH GOSPODOV	VERA SMUKAVEC
18. 11. 1989	RIBIŠKE ZDRAHE	VERA SMUKAVEC

*Generalni sponzor Gledališča
Toneta Čufarja
Viktor Mohorič*

GORENJSKI GLAS

Kranj

P GORENJSKA

revije

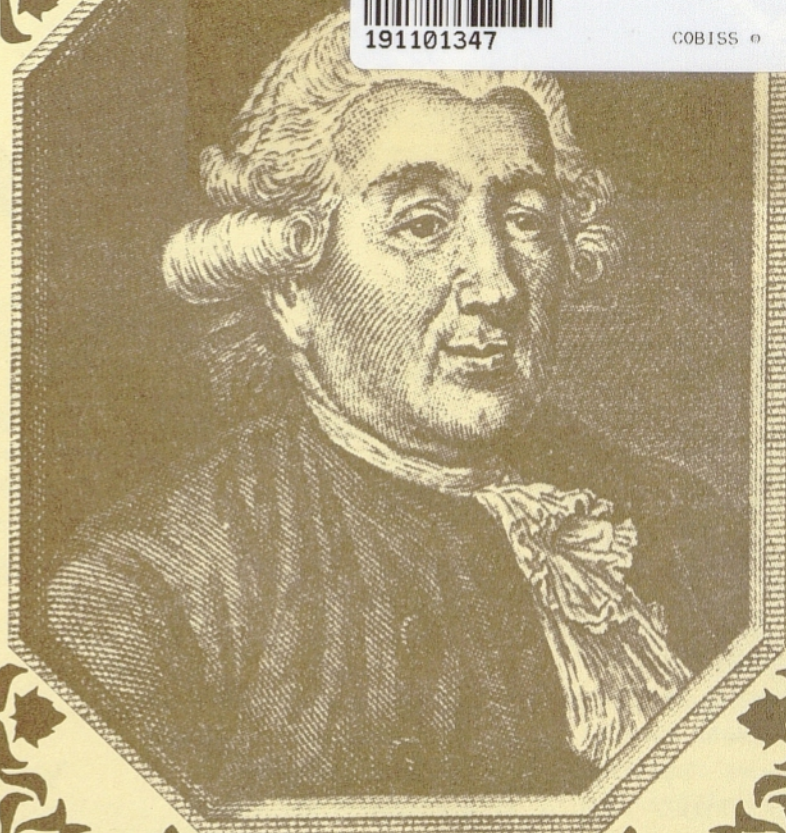
GLEDALIŠČE Toneta čufarja 1995/1996

792(497 4 Jesenice)

191101347

COBISS

"MOJI JUNAKI SO LJUDJE"

Carlo Goldoni